

Halløj humør - pædagogens vejledning til museumsbesøget

Museumsbesøgets varighed:

1 time (inklusive garderobe)

Plan for museumsbesøget:

Børnene lægger overtøjet i museets garderobe ved indgangen.

Børn og pædagoger bydes velkommen af museets formidler og af hånddukken Professor Teatrimus. Professor Teatrimus deler ud af sin viden om teatret i løbet af besøget, og museets formidler guider børn og pædagoger igennem de forskellige øvelser.

Under museumsbesøget arbejder vi med, hvordan det er at FÅ opmærksomhed og at GIVE opmærksomhed - noget som er helt centralt på et teater. Børnene kommer til at udtrykke forskellige typer af humør kropsligt og mimisk igennem forskellige lege, og de øver det at være opmærksomme på hinanden. Til de første øvelser bruger vi teaterkikkerter (toiletpapirsroller) til at fokusere opmærksomheden.

Derefter øver vi os i at spejle hinandens humør og laver skulpturer, som kan 'levendegøres' på frivillig basis. **OBS:** Til demonstration af spejlingsøvelsen har museets formidler brug for assistance fra en pædagog. Øvelsen foregår på den måde, at den ene (*pædagogen*) skal være 'spejlet', og den anden (*museets formidler*) skal være 'den levende' figur. Opgaven for den, som er 'spejlet' er, at han/hun skal prøve at efterligne fuldstændigt, hvad 'den levende' person gør. Opgaven for den, som er 'den levende' er at prøve at få 'spejlet' til at se ud på en bestemt måde – vise et bestemt humør. Når museets formidler og pædagogen har demonstreret øvelsen, så skal børnene selv prøve at gøre det samme med hinanden. I første omgang skal pædagogen spejle vrede og i anden omgang generthed.

Til sidst i forløbet spiller to børn ad gangen forskellige humør på museets lille scene, ligeledes afhængigt af, hvem af børnene der har lyst.

Hjælp fra pædagogen under museumsbesøget:

Udover at pædagogen må hjælpe museets formidler under introduktionen af spejløvelsen, så ønsker vi hjælp fra pædagogen en til retfærdig fordeling af børnenes "taletid" under museumsbesøget. Ved "taletid" forstås også "scenetid". Pædagogen må meget gerne være dén, der bestemmer hvem af børnene, som skal udvælges til de forskellige øvelser. Ligeledes, når børnene gerne vil svare ved håndsoprækning, må pædagogen også gerne være den, der vælger, hvem der må tale. Pædagogen kender børnene og ved, hvem der almindeligvis holder sig tilbage og hvem, der tager scenen. Det behøver ikke at være på samme måde, når børnene er ude. Pædagogen ved også, om der er børn, som man godt kan presse en smule til at turde komme på banen.

Pædagogen må meget gerne forberede børnene på besøget ved at snakke med dem om teatrets elementer:

- * Hvad er en scene?
- * Hvad er scenelys?
- * Hvad er kostumer?
- * Hvad vil det sige at spille (teater)?

Forløbets læringsmål:

- At øve sig i at være "på" og "af "; at være "på" som den aktivt ledende og være "af" som den aktivt lyttende - kompetencer som forbereder børnene til at deltage i skolelivet.
- At blive klogere på humør og aflæsning af humør - hvad man udtrykker og hvad man opfatter hos hinanden - indlevelse og empati som sociale kompetencer.